

ΝΥΝ ΚΑΙ ΑΕΙ

Μοίρα μου στρατολάτισσα*, νύφη Δεκέμβρη εντύθης
πάνω στο λόφο του Καπή, ολόρθη, εμπρός τους εστάθης
στις άδειες γούβες των ματιών, στις άνυδρες καρδιές τους
ξέστηθη, αλογάριαστη, μοίρασες παπαρούνες
μοσχοβολούν της λιτανειάς το άρωμα, το μύρο
την αφθαρσία της θύμησης σ' αθάνατα αλώνια.

Σεις θάνατο δεν ξέρατε, μαδούσκια**, βυζανιάρια,
μισοβαστάμενοι*** και νιοι και άντρες αντρειωμένοι
με την τιμή για αντίδωρο, την περηφάνεια φρύδι
انهφορίζατε στο φως, ο πόνος βαθύ χαντάκι
λαχανιασμένη η ματιά τρέχει για να προλάβει
τον έρωτα, τα όνειρα σε άδειο προσκεφάλι.

Σε κάθε λάμψη κι αστραπή η αγκαλιά αδειάζει
τα δάχτυλα δε φτάνουνε για να μετρώ το μίσος
μον' θυμωνιάζω σάβανα και θάβω πεπρωμένα
με στάχτες και με αίματα βάφω τα μαλλιά μου
και τους Κουρήτες τους κρατώ, ν' ακούς το μοιρολόι.

Αγρίμια μη μερώσετε και ο Διγενής προσμένει
θυσιά ακριβή καρπίσατε, κληρονομιά μεγάλη
που καταλεί το θάνατο σ' Ανατολή και Δύση
αντιλαλούν οι ρεματιές τα νέα Συναζάρια
στην Άγια Λαύρα προσκυνώ-Δεύτε, λάβετε το Φως-
σκυτάλες άσβηστες που στους αιώνες καίνε.

*στρατολάτισσα < στρατολάτης αρσενικό = διαβάτης

ΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΥ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΥ και η ερμηνεία τους
του Νίκου Χρ. Παπακωνσταντόπουλου

**Μαδούσκια: Τα μικρά («άγρια») πουλάκια, που μόλις έχουν βγει από το
αυγό και δεν έχουν πούπουλα

***Μισοβασταμένος: Άνθρωπος κάποιας ηλικίας και με προβλήματα υγείας